

Conferința națională a Partidului Alianței Civice

Pondere care s-a dat evenimentului de către mass-media (unde a fost comentat pe larg) ca și atenția cu care l-a urmărit opinia publică, îi arată însemnătatea. Este vorba de un partid modern, apărut după revoluție, care s-a impus pe eșichierul politic românesc de o manieră categorică. Aceasta înseamnă, pe de o parte, că acest partid a fost o necesitate pentru societatea noastră, iar pe de altă parte că a știut să găsească măsura exactă între tranșanță și echilibru în atragerea electoratului. În afară de nici o îndoială, participarea P.A.C.-ului la Convenția Democratică (unde a fost unul din pilonii coaliției) rămâne cel mai important eveniment politic al său de până acum care, implicit, îi conferă o poziție și un sens.

Conferința s-a desfășurat în zilele de 14 și 15 martie a.c., în sala mică a Teatrului Național din București, reunind Colegiul Director, președinții filialelor județene, primarii și viceprimarii P.A.C. din toată țara.

Prima zi a Conferinței a analizat alegerile locale, rezultatul și impactul lor asupra sistemului politic, rolul P.A.C.-ului și individualitatea sa față de alte formațiuni politice. Dl. Nicolae Manolescu, președintele P.A.C. a apreciat, în raportul său, alegerile locale ca fiind începutul revoluției politice din România. După opinia sa, Convenția a învins acolo unde informația a ajuns la un electorat maturizat: în marile orașe, capitală, Banat și Transilvania de Sud (ferită de excese naționaliste). S-a remarcat, ca un fenomen simptomatic, ruralizarea FSN-ului, deci „retragerea” respectivei formațiuni înspre acele zone unde are acces doar informația filtrată de putere (deși, sensibil se poate observa orientarea subtilă a puterii înspre eventualii noi poli ai acesteia: Manolescu, până mai ieri, persiflat de TVR a devenit profesor universitar doctor — n.n.). Din sală s-a lansat chiar ideea posibilității cătunizării FSN-ului la viitoarele alegeri.

Din intervenția domnului Manolescu, ce a „construit” într-o manieră sui-generis doctrina partidului, se cuvin reținute două principii ce stau la baza politicii P.A.C.: 1. crearea societății civile și a cetățeanului în adevăratul sens al cuvântului, cetățean care participă la viața publică, responsabil și în cunoștință de cauză; 2. crearea instituțiilor democratice necesare României moderne — acestea trebuie să fie concepute de asemenea manieră încât să prevaleze asupra celor ce le reprezintă. Altfel spus, un sistem instituțional bun asigură prosperitatea țării chiar dacă cei care le conduc nu întrunesc toate valențele cerute de moment.

Lucian FILIP

NOTA — Amănunte despre Conferința Națională a P.A.C. în numerele viitoare.

„DEVIZA NOASTRĂ: promovarea intereselor cetățeanului”

— interviu cu dl. Aurel MAXIM, viceprimarul Sibiului —

De două săptămâni am umblat după dl. AUREL MAXIM — viceprimar al Sibiului — pentru a-i lua un interviu. Nu l-am „prins”, nu pentru că fuge de presă, dar timpul domniei sale e... „presat” și „presant”. Am profitat de o zi liberă — sâmbătă, 14 martie — și l-am „atacat”... la Primărie. Pentru că era aici, cu treburi de serviciu. (La urma urmelor cîți își permit luxul simbetelor libere?) Și-am intrat direct în subiect.

(continuare în pag. a II-a)

Ședința săptămînală a Primăriei municipiului Sibiu

Luni, 16 martie a.c., a avut loc la Primăria municipiului Sibiu, întrunirea săptămînală a primarului cu directorii societăților ce răspund de bunul mers al orașului nostru.

În urma unui raid întreprins duminică prin oraș, dl. Sorin Serbu — primarul municipiului, împreună cu dl. Aurel Maxim viceprimar, au constatat la fața locului, modul cum este gospodărită urbea. Iată de ce problemele ridicate de cei doi în ședință au fost cu atât mai incisive, mai la obiect.

Au fost supuse unui tir de întrebări vizînd constatările făcute de cei doi, dar și prin sesizările primite de la cetățeni, următoarelor societăți: Domeniul Public, Administrația Piețelor, Salubris, Agenția Apă-Canal, Străzi și Poduri, Tursib, Agenția de Administrație a Fondului Locativ, Garda Financiară, Poliția Municipiului, Serviciul de Urbanism și Amenajarea Teritoriului, Simpa S.A., Al Comsib. Iată câteva din problemele puse celor în a căror competență cad:

● **Poliția municipiului** — circulația autoturismelor proprietate personală pe B-dul N. Bălcescu și Piața Mare (deși există semne care interzic accesul acestora în zonă, ba mai mult, existau odată și niște bariere — „țepușe” — din fontă); întrebarea pe care o pune primarul este de ce nu se aplică amenzi contravenționale de către agenții de circulație? Răspunsul domnului maior Haiduc a fost: efectul mic de cadre de care dispune Poliția municipiului nu poate acoperi necesarul.

„Am impresia că vom petrece împreună duminicile, domnule maior!” a conchis primarul.

● **Salubris** — WC-urile publice: intrarea comună a bărbatilor cu femeile, condițiile mizerabile de igienă etc. Explicația domnului Baneș, că acestea sînt date în locație de gestiune, nu motivează starea jalnică în care se găsesc.

● **Agencia Apă-Canal** — situația blocului turn unde de 10 zile curge apa la subsol. Avînd în vedere că în acest timp sînt apartamente proprietate de stat și apartamente proprietate particulară se pare că problema de întreținere este mai dificil de soluționat. Primarul propune formarea unei echipe care să presteze

lucrări de reparații și întreținere numai pentru particulari.

● **Al Comsib** — aprovizionarea. De ce în magazinele particulare sau în cele în locație de gestiune se găsesc mărfuri care în magazinele de stat lipsesc? Soluția ce se impune: scoaterea la licitație ori în locație de gestiune în cel mai scurt timp a tuturor alimentarelor.

● **Tursib** — transportul în comun. O problemă de actualitate: extinderea liniei de troleu pe Șos. Alba Iulia; altă variantă ar fi: cumpărarea de noi autobuze care să acopere necesarul de transport în comun în toate zonele orașului.

● **Simpa SA** — calitatea și ritmicitatea de aprovizionare cu pine a orașului. În ceea ce privește calitatea, se pare că aceasta se datorează griului. S-a ajuns la un moment dat să se facă pine din grâu furajer. Explicațiile ar fi lipsa griului de pe piață.

Pentru a nu se mai întîmpla situații de genul celor din zilele de vineri și sîmbătă, cînd oamenii aleargă prin tot orașul după pine se propune ca unele centre (ex: „Spicul” și cel de lângă „13 decembrie”) să lucreze duminică.

Spațiul tipografic ne împiedică deocamdată să detaliam toate problemele ce s-au discutat la această ședință. Vom reveni în viitor și cu alte amănunte.

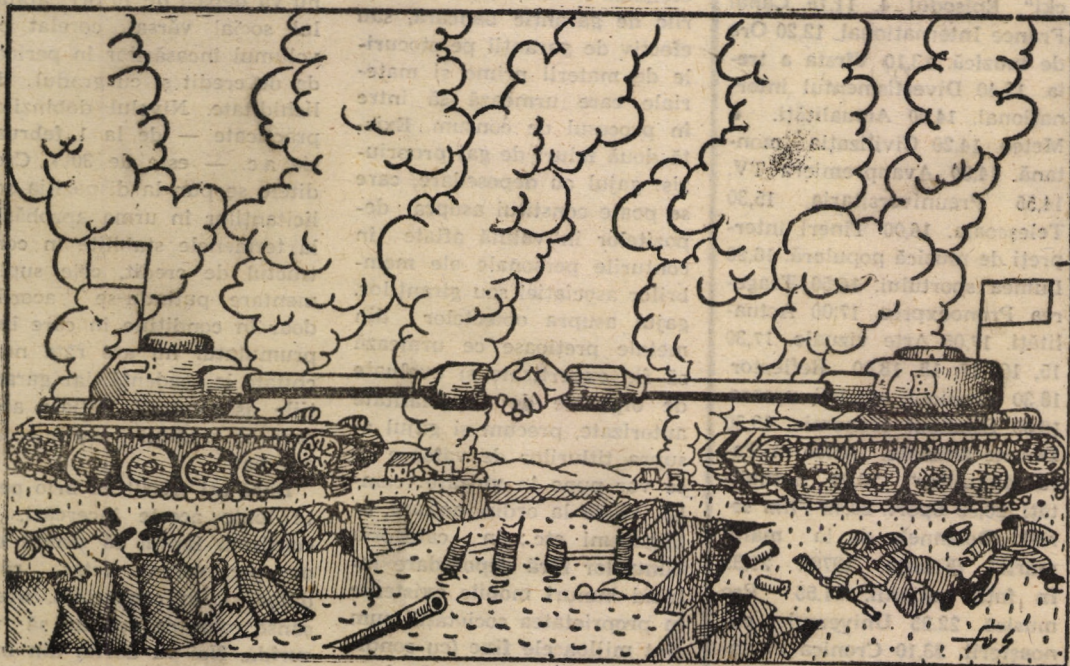
Natalia DROC

Concert

Filarmonica de Stat Sibiu prezintă joi, 19 martie, ora 18,00, la Sala Cercului Militar, concertul simfonic dirijat de Florentin Mihăiescu, Solist Davide Cossu (Italia). În program: L. v. Beethoven — Uvertura „Egmond”; F. Mendelssohn-Bartholdy — Concertul pentru vioară în si minor; Fr. Schubert — Simfonia a VIII-a „Neterminată”.

Citiți în pag. 3

POHOD
NA
SIBIR

ACORD

Desen de Febus Viorel Ștefănescu

„DEVIZA NOASTRĂ: promovarea intereselor cetățeanului“

(urmăre din pag. 1)

— Ce face viceprimarul la ora actuală?

— După cum vedeți, e la Primărie și nu degeaba. Trebuie să rezolv niște treburi urgente...

— M-am exprimat poate prea abrupt; nu întreb ce faceți acum, în momentul de față; vroiam să aflu care vă sînt preocupările ca viceprimar. Adică, sarcinile actuale...

— ...il secondez, în toate problemele pe primar.

— Și anume?

— Chiar ziarul dv. le-a numit — cele din prima ședință — 9 martie — a noii echipe administrative.

— Să le mai numim o dată.

— Dar fără a le ierarhiza: aspectul igienic al orașului și întreținerea parcurilor; verificarea și stabilirea precisă a locurilor unde se face (se poate face) comerț stradal — nu bișniță; aprovizionarea cu apă și distribuția apei calde; problema chioșcurilor — închidarea dușenelor care nu intră în prevederile legale și, firește, ale planului de sistematizare.

— Pînă acum mi-ați spus niște treburi de... ședință, dar ce s-a făcut concret?

— Cred că toată lumea a observat că străzile orașului sînt mai curate, se mătură, majoritatea lor, noaptea — așa cum e și normal; s-a început repararea străzilor — plimbarea acelor multe găuri peste care presa... n-a sărit niciodată; poliția a făcut niște raiduri din care a „cules” mulți bișnițari... Apropo, la repararea străzilor: s-au format trei echipe, care acționează pe cartiere și sperăm că acestea își vor face datoria. În acest context vă rog să consemnați, cumva mai evident, următoarele:

— Mulți, foarte mulți cetățeni, cunoscuți, și necunoscuți, prin scrisori și telefoane își oferă serviciile, voluntar, pentru a sprijini primăria în rezolvarea problemelor, destul de complicate, pe care le ridică viața socială a orașului la ora actuală. Deci, un semn bun este faptul că oamenii nu cer doar să li se rezolve problemele, ci vor să se implice responsabil în rezolvarea acestora.

— Probleme și probleme... dar de care răspundeți dumneavoastră în mod special?

— „În mod special” ar fi o formulare, poate, inadecvată. Lucrăm în echipă, dar, desigur, nu în devălmășie. Răspundem fiecărei de ceva anume. Deci, printre altele — toate fiind importante — răspund de problema repartizării locuințelor.

— Și cum vi se pare?

— Extrem de dificilă.

— De ce?

— În primul rînd pentru că există o criză generală de locuințe. Dar să sistematizăm cit de cit problematica: mulți nu au și nu au avut locuințe; mulți au ocupat locuințe în mod abuziv (crezînd că li se cuvin — și poate chiar așa era) deci, fără acte; alții, cu acte, nu pot intra în locuințe, acestea fiind ocupate de cei numiți anterior. Cele arătate au creat conflicte între cetățeni (între cei cu și fără contracte de închiriere); între aceștia și întreprinderile care au repartizat angajaților lor locuințele primite; între aceștia și spațiul locativ; ca urmare, între toți aceștia și Primărie. De aici, o seamă de procese, în urma cărora se dau sentințe de evacuare, care... nu se respectă în totalitate și, iată așa, un întreg lant, tare, al slăbiciunilor...

— În care nu mă bag eu încă o verigă a întrebărilor...

— Mai adaug eu una...

specială. Multe familii de cetățeni români au plecat, după revoluție, să-și caute alte rosturi prin țări străine, lăsîndu-și slujba și locuința, fără nici un act, (fără condiții, deci), cărora nu li s-a acordat cetățenie acolo unde s-au dus și acum sînt obligate să se repatrieze; acestea, la întoarcere, cer locuință și serviciu...

— Și!

— Avem tot interesul — și datoria — să-i reprimim pe acești oameni, să le rezolvăm cerințele, necazurile. Dar după cum ați văzut, sîntem limitați la ceea ce avem deocamdată. Sperăm într-o perspectivă mai generoasă.

— Pe ce se întemeiază această speranță, această „perspectivă mai generoasă”?

— Pentru satisfacerea necesarului de locuințe se preconizează, într-un viitor nu prea îndepărtat, să se atribue cetățenilor terenuri pentru a-și construi case. Deocamdată este vizat cartierul Ștrand.

— După cite știți mai există niște blocuri neterminate, ce se întîmplă cu ele?

— Pentru blocurile în curs de finisare (terminare) pînă în prezent nu avem o soluție eficientă. Problema este în studiu și sperăm (chiar dacă nu vă place cuvîntul „sperăm”) ca în cîrînd să-i găsim rezolvare.

— Să vă mai întreb despre apă, gaz, energie electrică, transport în comun?

— M-ați copleșit cu toate acestea. Totuși, vă pot spune că nu-mi sînt necunoscute. Se ține zilnic evidența lor; se caută zilnic mijloace practice de rezolvare lor. Un singur exemplu: în Sibiu consumul de apă zilnic pe cap de locuitor, după statistica actuală, este printre cele mai mari din lume: 272 litri. Dar, oricine își poate da seama că acest consum nu corespunde realității — ar trebui să stai toată ziua în baie... Și se mai știe că la unele blocuri — la etajele superioare — nu e apă în permanență. Deci, sînt niște deficiențe, printre care, cu certitudine, pierderile pe rețea (conduite vechi, sparte, neglijențe...). Firește, ne-am gîndit și la consumul industrial de apă, la sursele proprii ale întreprinderilor, la problemele reciclării apei etc.

— Văd că noua administrație se gîndește la rezolvarea multor treburi cetățenești (este nevoie, nu-i așa, de o schimbare — în bine!). Dar și la șomeri vă gîndiți?

— Chiar foarte mult.

— Și ce ați constatat?

— În 11 martie curent erau în Sibiu, 3.357 de șomeri...

— Mulți? Puțini?

— Nu știu, dar avem — punem la punct — o strategie: o parte dintre aceștia, prin aplicarea corectă a Legii fondului funciar, se vor retrage la țară; altă parte se vor realiza, economic, prin inițiativa particulară — comerț, diverse ateliere proprii, servicii către populație etc; înființarea de întreprinderi productive aparținînd administrației locale. Desigur, economia de piață liberă ne va oferi — va oferi multora — o gamă încă nebănuită de activități, prin care oamenii să se gospodărească și să câștige omeneste.

— Eu pun punct aici. Dumneavoastră...

— Asigur sibienii, în numele tuturor celor ce fac parte din noua echipă administrativă, de loialitate, devotație, deviza noastră fiind: promovarea intereselor cetățeanului.

TRAIAN SUCIU

UN BLOC NĂPĂSTUIT

Mai este oare moda „indicațiilor prețioase” în actualitate? — se întreabă mai mulți locuitori ai Sibiului, în special cei care au avut, pe timpul lernii și mai au și acum, caloriferele reci. Întrebarea este posibilă tocmai datorită faptului că în unele cartiere nu a lipsit nici un moment căldura din apartamente. De ce această departajare? Răspunsul, invariabil, este legat de lipsa de presiune a gazului. Dar cetățenii continuă să întrebe: cine stabilește ca într-un cartier gazul să aibă presiune și în altele nu? Nici o explicație din păcate nu ține de cald și pînă cînd soarele va da căldură pentru toți mai sînt zile bune.

Am în față copia unei adrese, însoțită de 10 semnături ale locatarilor din blocul 1, scara A, str. G. Noica, expediată Asociației de locatari nr. 2. La finele acesteia se specifică: „Vă atenționăm că pe această lună (ianuarie — n.n.) nu vom plăti încălzirea”. Motivația: „cum să plătim pentru ce nu s-a dat?”. Termenul de 30 de zile, în care s-a așteptat răspuns, a trecut; nimeni nu dă semn că ar răspunde vreodată și ca în alți ani oamenii sînt nevoiți să plătească încălzirea, în timp ce caloriferele rămîn reci.

Exemple în acest sens pot fi date foarte multe. De ce ne-am oprit la această adresă? (bloc 1, str. G. Noica). Spre a semnala și un alt aspect, pe care cei de la Primărie trebuie să-l aibă în vedere.

Este o adevărată aventură ca să intri în acest bloc. Pentru că... Dar mai bine să dăm curs rîndurilor formulate de locatari, în numele cărora semnează doamna Iuliana Marian (de la apartamentul nr. 1): „Locatarii blocului 1 din str. G. Noica, cerem insistent Primăriei să ia măsuri pentru a construi un WC public la intersecția străzilor V. Milea,

G. Noica și Revoluției. Solicităm aceasta deoarece în zonă se află atît Poliția cît și Poli-clinica cu plată și toți cei care vin la aceste instituții au nevoie de WC. Blocul 1, care e cel mai apropiat de acestea, a devenit un focar de infecție. Ziua și noaptea în casa scărilor și în jurul blocului fac murdărie mai ales țigăni”.

Nu este plăcut pentru nimeni să se întîlnească cu „peisajul” din acest bloc. Cei de la Primărie trebuie să intervină. Cu atît mai mult cu cît problema WC-urilor publice în Sibiu e cunoscută. Cele din Hipodrom au stat închise atîta amar de timp; în Piața de la Teatru lipsesc cu desăvîrșire. În alte părți, la fel...

Gabriela BALAN

Incurajează băncile inițiativa privată?

Este de notorietate că orice întreprinzător particular cînstit, care intenționează să înființeze (singur sau prin asocieri) o societate comercială — indiferent de forma ei de organizare — trebuie mai întîi să treacă prin... furcile caudine ale Legii nr. 31/1990. Cu puțină șansă, dar cu multe cheltuieli, poate deveni persoană juridică în minimum 60 de zile. Dacă între timp nu l-a părăsit optimismul, se poate prezenta apoi la orice bancă pentru contractarea de credite. Alte drumuri, hîrtii, nervi, iar în final încă 30 zile pierdute pentru obținerea creditului angajat. În atari condiții se naște în mod firesc întrebarea: incurajează cineva inițiativa privată sau, dimpotrivă, o frînează?

Băncile — așa după cum se va constata — se orientează în ultima vreme spre creditarea unor activități cu caracter productiv, punînd accent pe capacitatea unităților creditate de a realiza profit, și mai puțin pe garanțiile asiguratorii. Ultimele noutăți, însă, privind creditarea societăților comerciale cu capital privat, le aflăm de la domnul Nicolae VASIU, directorul Băncii Comerciale Române, Filiala Medias: „În baza statutului său de funcționare, BCR a elaborat normele metodologice de creditare a societăților menționate, procedînd la o selecție mai riguroasă a clienților, pe baza unor criterii economice cum ar fi: volumul capitalului social vîrșat, cifra de afaceri realizată, patrimoniul înregistrat etc. La baza întregii activități de creditare stă principiul fundamental al prudenței bancare, precum și o serie de criterii generale cum ar fi cele legate de garanția și destinația creditului, de rambursabilitatea în termen și de dobîndă. Garanțiile cu care clienții pot asigura creditul sînt legate de gajul propriu-zis, de ipoteca convențională de rangul I, de cesiunea de creanță, de scrisorile de garanție bancară, sau efectiv de garanții pe stocurile de materii prime și materiale care urmează să intre în procesul de consum. Există două feluri de gaj propriu-zis: gajul cu depozitare, care se poate constitui asupra depozitelor în valută aflate în conturile personale ale membrilor asociației sau giranților, gajul asupra obiectelor din metale prețioase ce urmează să fie expertizate și evaluate de organele de specialitate autorizate, precum și gajul asupra titlurilor de valoare ce se vor pune în vînzare: cambii, bilete la ordin, acțiuni, obligațiuni etc.; în categoria bunurilor fără depozitare intrînd bunuri mobile existente în proprietatea societății, cum sînt mijloacele fixe (cu condiția ca gradul de uzură al acestora să nu depășească 50%, la procentul respectiv banca

deducînd o marjă de risc de 20%) bunuri mobile ce urmează a se procura din credite: materii prime, semifabricate, mărfuri etc.

Ipoteca convențională de rangul I se constituie asupra bunurilor imobile prin natura lor: clădiri, construcții, locuințe (aflate în proprietatea societății și a membrilor asociației, ca giranți) sau prin destinație: mașini, utilaje, instalații (aferele procesului de fabricație și aflate în stare de funcționare).

Cesiunea de creanță, o altă formă nouă de garantare, se traduce prin drepturile de încasare ale băncii rezultate din contractele ferme încheiate între societatea respectivă și alți beneficiari de bunuri.

Scrisoarea de garanție poate fi admisă numai dacă a fost emisă de către o bancă sau instituție financiară din țară sau străinătate, „agreată” de BCR.

În consecință, creditele de producție vor putea fi garantate cu una dintre formele prezentate mai sus, în timp ce creditele de investiții, numai prin ipotecă și gaj constituit asupra obiectivelor de investiții. Documentația necesară solicitanților de credite se compune din: fișa de prezentare generală (în cazul societăților nou înființate) din care să rezulte denumirea firmei, sediul, forma de organizare, capitalul social subscris și vîrșat, principalii deținători ai capitalului, date referitoare la administratorii societății (profesie, vîrstă), la membrii comisiei de cenzori, un scurt istoric, obiectul de activitate, principalii parteneri de afaceri, apoi o cerere de credit model-tip, situația evolutivă a patrimoniului și a principalilor indicatori de rezultate, situații de stocuri sau cheltuieli pentru care se solicită creditul, buget de venituri și cheltuieli pe anul în curs, bilanțul contabil sau contul de profit și pierderi. Volumul creditului aprobat nu va depăși de 10 ori capitalul social vîrșat, corelat cu volumul încasărilor în perioada de credit și cu gradul de lichiditate. Nivelul dobînzilor practicate — de la 1 februarie a.c. — este de 30%. Creditele se pun la dispoziția solicitanților în urma aprobării, la termenele stabilite în contractul de credit, cele suplimentare putîndu-se acorda doar în condițiile în care împrumutatul nu are rate neachitate la scadență, iar garanțiile asiguratorii inițiale acoperă și creditul suplimentar aprobat.

Dacă ați trecut cu brio peste toate aceste încercări, se confirmă faptul că sînteți un om perseverent, dotat, răbdător și, în consecință, aveți șanse reale ca norocul să vă surîdă. Noi vă dorim din inimă, mult succes!

Ion GIRNOD

MIERCURI, 18 martie 1992

10,00 Actualități. • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Film serial „Familia Polaniecki”. Episodul 4. 11,15 Canal France International. 12,20 Ora de muzică. 13,10 Vîrsta a treia. 13,40 Divertismentul internațional. 14,00 Actualități. • Meteo. 14,20 Civilizația montană. 14,50 Avanspremiera TV. 14,55 Preuniversitaria. 15,30 Telescoala. 16,00 Tineri interpreți de muzică populară. 16,20 Lumea sportului. 16,50 Tragearea Pronoexpres. 17,00 Actualități. 17,05 Arte vizuale. 17,30 15, 16, 17, 18. 18,00 Reflector. 18,30 Studioul muzicii ușoare. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate. „Alice în Țara Minunilor”. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial „Doamnele de la malul mării” (Franța, 1979). 21,35 În fața națiunii. 21,55 Pro musica. 22,25 Universul cunoașterii. 23,10 Cronica Parlamentului. • Actualități. 23,40 Patrimoniul. 0,10 Recomandări din program.

● Saturată de un imprevizibil calculat, săptămîna trecută și-a digerat evenimentele fie în coadă de pește, fie într-un pseudo-umor politic, la rîndul lui, previzibil. Evenimentul modular îl reprezintă încercarea de transhumanță din interiorul FSN, — anunțat oarecum răzleț, prin schimbarea generalului Neagu, (alias Mihai Caraman), din funcția de coordonator al Serviciului de Informații Externe fiind vinovat de „ascunderea unor date compromițătoare pentru Petre Roman”, iar, pe de altă parte, prin propaganda externă pro-Roman. Firesc, evenimentele dinainte calculate se vor precipita într-un ritm andaluz îndrăgît de liderul național al FSN.

La întîlnirea cu Liga Studenților, fostul premier și-a negat total memoria în funcție de evenimentele din 13—15 iunie, refuzînd, cu candoare să-și amintească de numărul studenților maltratați. Replica nu s-a lăsat așteptată: „Vă declar că sinteți un mincinos”, dar Petre Roman a valseat înspre un subiect preferențial: el nu face aprecieri asupra votului președintelui țării în alegerile locale, „dar dacă a votat, într-adevăr, cu România Mare e o problemă foarte gravă”. Din acest moment, evenimentul săptămîinii este pregătît, sub forma întîlnirii de la clubul „Dacia”, unde întrebarea ziariștilor viză fotoliul gol, așezat alături de masa prezidiului: „Vine sau nu președintele?” (Ion Iliescu — n.n.). Știm cînd s-a înființat președintele țării, ce a spus și ce se poate valida dintre „spusele” sale. Dar cu mult înainte de întîlnirea celor doi decembriști, sala îi oferă d-lui Roman încă o replică: „Vorbiți de o oră și n-ați spus nimic”. Urmează răspunsul fostului premier: „Dar am dreptul prin statut!”

În schimb, „Moțiunea Grupului pentru unitatea Frontului”, introdusă de echipa Marian Enache — Ionel Roman, nu îi va oferi d-lui Roman „timpul statutar” pentru dezvoltarea frazei dinainte. Inevitabil, disputa Iliescu-Roman nu va beneficia de prelungiri... prelungite.

● Săptămîna trecută a revenit, dacă se poate spune că s-a îndepărtat de noi, cazul Săpînța. Un detașament al

„Superlativele” săptămîinii trecute

M.I., cuprinzînd scutieri și serviciile auxiliare, a pornit spre „comuna anticomunistă” din nord, vizînd probabil, pregătirea în liniște(?) a alegerilor, însă deplasarea s-a efectuat din cauza refuzului populației de a accepta schimbarea șefului postului de poliție.

● Am consemnat un refuz și din partea lui Dumitru Iuga, adresat într-o scrisoare deschisă președintelui RTVR, în sensul nemiacceptării condițiilor impuse de Răzvan Theodorescu, fiindu-i imputate sistemul autoritar și forma cenzurală prin care coordonează personalul și emisiunile TVR.

● Mai mult decît mîhnit și tributar viselor mele despre cărturarii români, aflu că proaspătul academician Marin Sorescu, director al Editu-

rii „Scrisul românesc” și pretendent la Premiul Nobel pentru literatură, „a semnat cu mîna d-sale trimiteră la cuptor a plumbului de la nu mai puțin de 19 cărți aparținînd unor tineri autori olteni”. Tributar, în aceeași măsură și unei păreri mai dinainte, îmi amintesc că la începutul anilor 90 am semnalat cameleonismul acestui personaj din trecuta/actuala Uniune a scriitorilor...

● Tot în săptămîna care a trecut s-a hotărît prelungirea, cu încă șase luni a militarizării Arhivelor Statului, urmare a unui ordin venit „de foarte sus”. Se pare că acest ordin are și o parte „pecuniară-umanitară”, deoarece ofițerii angajați au salarii de 30—32 mii lei, față de 13 mii lei, cît beneficiază specialiștii arhivari. În privința arhivelor PCR, se pare că sînt depozitate într-o unitate militară din Rîmnicu Vilcea.

● Ar trebui să mai amintesc (oare?) despre declarația citată de ARPress, conform căreia „liderul național al FSN este aproape convins că nu ar avea șanse într-o eventuală luptă prezidențială cu Ion Iliescu”. „Numele des vehiculate la virful Frontului ar fi cel al fostului ministru al culturii, Andrei Pleșu și al liderului FPCD din Basarabia, Mircea Druc”. Fără nici o legătură cu citatul anterior, amintesc că d-l Mircea Druc locuiește în București, în apartamentul mamei d-lui Roman...

● La final de săptămîna mă bucur. Se pare că dl. G.V. Voiculescu a fost debarcat pe nisipurile din Senegal, și, poate, din săptămîna aceasta nu va mai primi, zilnic, buletinul informativ al M.I.

Andrei ILENI

Iluzia „Podului de flori” de peste Prut s-a risipit de mult...

Disperarea și dezamăgirea celor din Basarabia față de lipsa de reacție a fraților români din Patria Mamă a vibrat în glasul lui Ion Iliescu, președintele Frontului Creștin Democrat din Tiraspol, în corespondența trimisă de către acesta postului de radio BBC,

de măsuri ferme și adecvate, care să tempereze și apoi să anihileze acțiunile unor ucigași aflați în simbrăia celor ce nu precupețesc nimic pentru a salva împărăția bolșevică, românii din Basarabia se simt din nou părăsiți, abandonati, la discreția bandelor de cazaci și venetici rusofoni. Smirnov, mai marele ucigașilor de la Tiraspol, se comportă ca

Dezmățul criminal continuă

marți, 17 martie a.c. în emisiunea de la ora 6.00.

Indemnurile „înțeleptului” nostru președinte la „moderație și reținere” în legătură cu evenimentele din Transnistria, dau rezultate spectaculoase. Acestea (rezultatele!) se concretizează în victime — morți și răniți — ce se numără cu zecile, în timp ce mulțimea celor obligați să ia calea bejeniei din teritoriile din stînga Nistrului sporește pe măsura dezmățului la care se dedau criminalii. Mercenarii și separatiștii se simt ocrotiți de lipsa de fermitate a factorilor direct responsabili, precum și de incapacitatea, ori reaua voință a acestora, de a face față evenimentelor. Am numit guvernării de la Chișinău, București, Moscova și Kiev. De o extremă gravitate sînt aspectele ce comportă grade mai mari ori mai mici de complicitate și de implicare în jocuri ce servesc interesele imperiului ce nu vrea să moară.

Și așa, cîtă vreme unii nu știu, nu pot, ori nu vor a deci-

un șef de stat, instituind stări de necesitate ori de urgență, după ce s-a aprovizionat din belșug, banditește, cu arme din depozitele armatei foste sovietice. În același timp, autoritățile de la Chișinău, lipsite de mijloace reale spre a putea face față complicatei stări a lucrurilor, se mărginesc la apelul ultimativ pentru predarea armelor jefuite din amintitul depozit, rămas — oare chiar întimplător? — fără apărare.

Mult trimbițatele „raporturi de fraternitate” au rămas deocamdată, efective doar la nivelul legăturilor dintre „cei doi frați căciulați” emblemați cu secera și ciocanul. Frăția lor nu-i cea pe care o doresc românii — cei născuți, crescuți și trăitori cu speranța și întru crezul României întregite sub herb regal.

...Dar pînă atunci dezmățul bandelor de criminali și mercenari continuă. Pînă cînd și cu ce rezultate?!

Prof. Nicolae POP

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

De la Sferdlovsk trenul a intrat în taiga. Taigaua este pădurea cea mai mare de pe glob, după cea ecuatorială. Începe de la munții Briansk (Polonia) și ține pînă la Vladivostok. Cunosătorii spun că taigaua are cam 100 km lățime și 10.000 km lungime. Pădurea ecuatorială se dezvoltă în regiuni calde, pe cînd taigaua crește într-o regiune rece, cu ierni geroase și anotimpuri umede. În Taiga cresc toate varietățile de conifere. Bradul obișnuit, pinul cu coaja galbenă ca ceapa și frunzele în formă de ace, lărița (listfinită) a cărei frunză cade iarna și celelalte varietăți de brad. Pinul care are lemnul de esență tare se înmulțește prin semințe din conuri în forma unei nuci lunguiețe. Un alt copac ce domină taigaua este mesteacănul (berezoa) care are frunza asemănătoare cu a nucului și cade iarna. Atît mesteacănul, cît și pinul și lărița dau lemn de esență tare, ce se întrebuintează în fabricile de mobilă. Lărița, care lasă frunze iarna, emană enorme cantități de rășină pe care exploataorii taigalei o adună în vase speciale și o expediază industriei mari. Foile pinului conțin mari cantități de vitamina C. Mesteacănul dă primăvara un suc dulceag, care conține un crescut procent de vitamina C. Cei ce trăiesc în taiga folosesc acest suc în scop medical. Arborii mai sus menționați ajung la înălțimi de peste 30 de metri. Sînt foarte înalți și groși. Mai cresc în taiga plop, al căror lemn este de esență slabă și se întrebuintează la foc și la diferite lucrări de construcții. Taigaua dispune uriaș cantități de lemn pentru industria mondială. Teiul din taiga, în comparație cu mesteacănul și bradul pare un fel de pitic.

Cea mai mare parte a taigalei este nepătrunsă de piciorul omenească. De aceea, cînd înaintezi în taiga găsești pomi răsturnați de vînturi și putreziți și pe care cresc mușchi și ciuperci — „berozinichi”, care sînt comestibile.

Taigaua este populată de urși, cocoși de munte și leosi, un fel de vaci sălbatice —

animale vîinate pentru carne. Aerul taigalei este ozonat, dar umed.

Ca fructe se găsesc în taiga (cernica și brusnica) un fel de mure sau fragi. Se extrag din ele sucuri, conținînd importante cantități de vitamina G.

Potîrnichea, iepurele și lupul au culoarea albă. Numai ciocul potîrnichei este negru.

Prima oprire de la Sferdlovsk a fost gara Azanka. Am fost coboriți și urcați într-un camion, ne-au transportat vreo 10 km pînă la satul Tigheni. La poarta lagărului am întîlnit brigăzile care veneau de la lucru. Bieții oameni, erau îmbrăcați în haine vătui — bușlate, un fel de scurte; teleogrece, un fel de haină și pantaloni vătuiți. În picioare unii aveau pîslari, iar cei mai mulți niște bocanci prăpădiți. Îmbrăcămintea lor avea o înfățișare jalnică. Era toată găurită.

În pădure se adunau crăile de brad, se făceau grămezi și li se dădeau foc. Vîntul însă le împrăștiă și scînteile adesea cădeau pe hainele oamenilor, aprindeau haina și pînă să stingă locul aprins se făcea o gaură care rămînea. Făceau impresia că sînt ciupiți de păsări răpitoare.

Impresia era detașabilă. Ne-au introdus în curtea lagărului, iar de acolo ne-au izolat într-o baracă pentru carantină. Legea lagărelor prevedea trei săptămîni de carantină pentru dezinfecție și vizite medicale. Evitau contactul noilor veniți cu populația veche a lagărului, pentru a nu fi aduse boli din afară.

Peste cîva timp am fost repartizați pe brigăzi. În cursul celor trei săptămîni de carantină eram folosiți la lucru fără a lua contact cu vechii deținuți. Mîncarea era sub orice critică: o stachină de balandă (supă de mei, arpaș etc.) și două linguri de cașă de orz, ovăz, sau mei. Pîinea primeam 600 grame. Era neagră ca pămîntul și cînd o stringeam în mînă curgea apă din ea. Pîinea era din mei, secară și puțin griu. Se făcea un fel de cocă, pe care o turnau în niște tăvi de metal și așa o coceau.

La Tigheni am întîlnit pe românul Brumă Călin din Soroca. M-a recunoscut imediat. El fusese depozitar și vînzător de ziare la Soroca. Primea și vindea și ziarele mele: Raza și Basarabia. Aici era dnevalnii (îngrijitor de baracă) la brigada încărcătorilor. Copacii, după ce erau tăiați, curățați și adunați în stive, erau încărcati în vagoane de o brigadă specială. Lemnele aveau lungimea de 4 metri și lățimea de 50—100 cm. Încărcarea era o muncă grea. De

aceea conducerea lagărului repartiza în această brigadă pe cei mai puternici dintre deținuți. Lor li se aducea mîncarea în baracă. Brumă era omul lor de încredere. El primea și aducea mîncarea lor în baracă, unde mîncam separat. Brigada aceasta era scoasă la lucru mai mult noaptea. Cînd soseau vagoanele trebuiau să le încarce imediat. Nîngea, ploaia, ei erau obligați să încarce. Cînd nu aveau vagoane, stăteau și așteptau. Erau plătiți mai bine decît ceilalți muncitori. Deținuții primeau jumătate din plata ce o primea omul liber. Erau în taiga, ca și în toate lagărele, foști deținuți cu domiciliul forțat, dar care lucrau ca oameni liberi. Ei nu aveau voie să se depărteze decît 10—20 km de domiciliul forțat. Ofițerii și personalul administrativ, în majoritatea lor, erau trimiși aici la pedeapsă. Aveau în schimb salarii duble.

Conducător tehnic era un fost deținut politic pe nume Tituțchi. În lagărul Tigheni erau vreo 3000 de oameni. Erau împărțiți în brigăzi. Majoritatea o formau ucrainenii din fosta Polonie. Oamenii erau slăbiți. Nu aveau putere. Hrana era infectă. Munca la pădure era grea. La început m-au repartizat la o brigadă de căi ferate. O conducea un oarecare Vinogradov, condamnat pentru banditism, conform art. 59. Politicii erau condamnați conform art. 58.

Vinogradov m-a primit ca un bandit. A început să mă înjure și să mă amenințe. M-a pus să car, cu un vîlăgan ucrainian, o șină de cale ferată lungă de 9 m. Eu eram în partea din spate. Cînd mi-au pus șina pe umăr și am făcut primul pas am scăpat-o. Am căzut jos. Pe cel din față l-a lovit șina în spate. A apărut brigadierul Vinogradov și a început să mă înjure. Cel căzut cu șina peste el țipa ca un disperat. Brigadierul țipa la mine amenințător. Au apărut imediat tehnicianul Tituțchi și brigadierul Volodea Knelbert. Au studiat situația și m-au pus să adun conuri de pin, că nu puteam face față în brigada de căi ferate. Norma era de 64 kg pe zi. Trebuia să le adun într-o cutie în care se primeau pachetele, să le adun într-un punct lîngă calea ferată, de unde la sfîrșitul lunii le încăreau în vagoane și le duceau pentru înșămîntarea terenurilor rămase libere după tăierea pădurilor.

Lemnul cel mai căutat era pinul și mesteacănul (...).

(va urma)

PUBLICITATE ○ publicitate

VINZARI-CUMPARARI

● Vind finat, livadă — Zona Trăieni — Rășinari — centrifugă miere. Telefon 925/5 71 65 — STOICA. (476)

● Vind cauciucuri toate mărimile pentru jenți de 13, 14, 15 toli. Telefon 924/2 62 42, după ora 16. (477)

● Vind Break nou — 1991, 5 viteze, 6000 km. Telefon 924/2 21 23. (472)

● Vind urgent criptă (loc de veci) convenabil. Turnisor. Telefon 941/1 32 62. Fam. Firulescu. (499)

● Vind chioșc metalic — stare de funcționare, captușit. Ocna Sibiului, str. Băilor nr. 51. (469)

● Cumpăr urgent, microbuz persoane, marfă — fabricație după 1978, preț 2—3000 DM și 4 jenți pentru Mercedes Cobra. Telefon 924/2 26 76. (473)

● Caut spațiu comercial pentru disco-bar. Adresați — Mașca Traian, str. Istazului nr. 5 — Sibiu. (468)

● Vind garsonieră cf. I în zona cart. Terezian. Informații — Gușterița, str. Rovine nr. 7. Plata în valută. (481)

DIVERSE

S.G. BRINDUȘA vinde pe bază de comandă:
— frigider, congelatoare (toate mărimile);
— televizoare color;
— mașini de spălat „Automatic”;
— aragaze (siglate și garanție 2 ani).
Informații tel. 4 33 95. (411)

„BRAVO” S.A., organizează excursii la: ISTANBUL în 11 și 18.03.1992;
CHINA: BEIJING, SHANGHAI;
THAILANDA: BANGKOK în aprilie, mai 1992. Telefon 1 14 95, 2 77 02. (431)

ROMSILVA R. A. — FILIALA TERITORIALA SIBIU

face apel la toți cetățenii județului, în special la tineret, de a contribui la ocrotirea și paza „aurului verde”, în cadrul acțiunii „Luna pădurii”, ce se desfășoară în perioada 15 martie — 15 aprilie, prin participarea la unele lucrări de îngrijire și cultura pădurilor, împăduriri, precum și prin respectarea unor norme de prevenire și stingere a incendiilor de pădure, ca:

— accesul turiștilor în pădure se va face numai pe traseele marcate, drumurile forestiere fiind închise circulației publice;

— fumatul și focul în pădure este interzis;

— arderea ierburilor uscate și a resturilor lemnoase de pe terenurile învecinate cu pădurea este interzisă la o distanță mai mică de 300 metri de liziera pădurii;

— agenții economici, precum și celelalte unități ce își desfășoară activitatea în interiorul fondului forestier sau în imediata apropiere a acestuia sînt obligate, conform legii, să ia propriile măsuri de prevenire și stingere a incendiilor de pădure;

— obligația legală a tuturor cetățenilor de a contribui la stingerea oricărui început de incendii de pădure și anunțarea imediată a organelor silvice, a organelor de pompieri și de poliție.

CONDUCEREA FILIALEI

— 110 —

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8,
telefon 924/3 24 11,

efectuează săptămînal transport de persoane România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale.

— 89 —

ANUNȚ

TURSIB R. A. SIBIU

DOREȘTE să vopsească parcul de cca. 150 autovehicule de transport călători în termen de 3 luni. În acest sens, solicită agenților economici interesați să transmită pînă la data de 20 martie 1992 oferte ferme privind:

■ durata de execuție pentru un autovehicul;

■ garanțiile oferite asupra calității execuției;

■ costul manoperei de execuție.

TURSIB R.A. SIBIU vă asigură materialele necesare și va desfășura licitația în data de 25 martie 1992, orele 10.

Informații suplimentare la sediul unității din strada Calea Dumbrăvii nr. 135, telefon 2 60 00 interioare 45 și 25.

— 118 —

STIMATE ABONAT

ROM. TELECOM — DIRECȚIA DE TELECOMUNICAȚII SIBIU anunță că începînd cu data de 21 martie 1992, ora zero se va trece la numerotația cu 6 cifre în interiorul județului Sibiu.

Noul număr se va obține prin adăugarea celei de a 3-a cifre din prefixul interurban la numărul de telefon actual, acesta fiind:

— 4 pentru municipiul SIBIU

ex. 1 23 45 devine 41 23 45

3 23 45 devine 43 23 45

7 23 45 devine 47 23 45

2 23 45 devine 42 23 45

4 23 45 devine 44 23 45

8 23 45 devine 48 23 45

— 5 pentru localitățile AGNITA, AVRIG, CISNĂDIE, CRISTIAN, RĂȘINARI, ȘELIMBĂR, TĂLMACIU

ex. Agnita 1 01 23 devine 51 01 23;

Cisnădie 6 11 23 devine 56 11 23;

Rășinari 5 71 23 devine 55 71 23;

Tălmăciu 5 51 23 devine 55 51 23;

Avrig 5 01 23 devine 55 01 23;

Cristian 5 91 23 devine 55 91 23;

Șelimbăr 6 01 23 devine 56 01 23;

— 8 pentru localitățile MEDIAȘ, COPȘA MICĂ, DUMBRĂVENI

ex. Mediaș 1 23 45 devine 81 23 45

2 23 45 devine 82 23 45

7 23 45 devine 87 23 45

Copșa Mică 4 03 21 devine 84 03 21

Dumbrăveni 6 52 31 devine 86 52 31

Deci noile numere de telefon pentru apelurile abonaților telefonici în cadrul aceluiași localități și între oricare din localitățile județului SIBIU vor avea obligatoriu 6 cifre.

Apelurile către serviciile speciale rămîn neschimbate: 021, 031, 071, 091 etc.

Apelarea din alte localități către abonații telefonici din județul SIBIU se face ca și în prezent cu opt cifre: ex. 92/41 23 45; 92/56 11 23; 92/81 23 45.

Apelurile către abonații telefonici din alte localități se vor face cu aceleași prefixe interurbane: ex. 90/12 34 56 — București, 92/11 23 45 — Brașov etc.

Pentru nelămuriri apelați la 030, 031.

— 421 —

Grup Șantiere

Buciumeni S.A.

Șantier C.M.

SIBIU

Str. Viile Sibiului nr. 1,

telefon 1 59 04

EXECUTĂ

URMĂTOARELE

LUCRĂRI:

● instalații electrice interioare

● instalații sanitare

● confecții metalice

● împrejuriri din prefabricate din beton

● șarpante acoperiș

● lambriuri din lemn de tei

● transporturi (119)